РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Савет за културу и информисање
Број: 238/2026-I
24. април 2026. године
НОВИ САД

**ПРЕДСЕДНИЦИ СКУПШТИНЕ**
**ГРАДА НОВОГ САДА**

На основу чл. 141. и 142, а у вези са чланом 157. Пословника Скупштине Града Новог Сада - пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 23/20), Савет за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада доставља председници Скупштине Града Новог Сада Предлог одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду са образложењем и Закључком број: 060-1/2026-417-2-I од 24. априла 2026. године, са молбом да се Предлог одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду уврсти у дневни ред седнице Скупштине Града Новог Сада и да Скупштина размотри и донесе Одлуку у предложеном тексту.

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Ђула Киш

На основу члана 7. став 3. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр.15/09, 20/10 и 51/11), поводом разматрања Нацрта одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду и на основу мишљења Завода за заштиту споменика културе Града Новог Сада и Јавног предузећа „Урбанизам“ Завод за урбанизам Нови Сад, Савет за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада на 15. седници од 24. априла 2026. године, доноси

**З А К Љ У Ч А К**

I. Утврђује се Предлог одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду.

II. На основу чл. 141. и 142, а у вези са чланом 157. Пословника Скупштине Града Новог Сада - пречишћен текст („Службени лист Града Новог Сада“, број 23/20), Савет за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада доставља председници Скупштине Града Новог Сада Предлог одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду са молбом да се уврсти у дневни ред седнице Скупштине Града Новог Сада и да Скупштина размотри и донесе Одлуку у предложеном тексту.

III. За представника предлагача на седници Скупштине Града Новог Сада одређује се Ђула Киш, председник Савета за културу и информисање.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Савет за културу и информисање
Број: 060-1/2026-417-2-I
Дана: 24. априла 2026. године
НОВИ САД

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Ђула Киш

ПРЕДЛОГ

На основу члана 4. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 15/09, 20/10 и 51/11), Скупштина Града Новог Сада на _____ седници од _____ године, доноси

# О Д Л У К У
# О ПОСТАВЉАЊУ БИСТЕ МОМЧИЛА МОМЕ КАПОРА У НОВОМ САДУ

Члан 1.

Биста Момчила Моме Капора, сликара и писца, поставља се у Новом Саду (у даљем тексту: Биста).

Члан 2.

Биста на постаменту поставиће се на уређеној зеленој површини на средини замишљене осе између улаза у објекат у Радничкој улици бр. 49 и 51.

Члан 3.

Средства за израду и постављање Бисте и постамента обезбедиће Удружење Срба Херцеговаца и пријатеља у Србији, Нови Сад, а средства за уређење локације и њено одржавање обезбедиће се у буџету Града Новог Сада.

Члан 4.

О спровођењу ове одлуке стараће се Одбор који образује Скупштина Града Новог Сада у складу са чланом 8. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада.

Члан 5.

Ову одлуку објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ГРАД НОВИ САД
СКУПШТИНА ГРАДА НОВОГ САДА
Број:
Дана:
НОВИ САД

ПРЕДСЕДНИЦА

Дина Вучинић

# О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Правни основ за доношење Одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду, садржан је у члану 4. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“, бр. 15/09, 20/10 и 51/11), којим је прописано да се споменик подиже, односно поставља на основу одлуке Скупштине Града Новог Сада, у складу са одредбама ове одлуке.

Дана 30. маја 2025. године, Удружење Срба Херцеговаца и пријатеља у Србији, Нови Сад поднело је Савету за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада иницијативу за постављање бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду.

Поводом поднете иницијативе, пре одлучивања о исходу исте, у складу са чланом 7. став 2. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада, Савет за културу и информисање је прибавио стручна мишљења Завода за заштиту споменика културе Града Новог Сада број: 41/70-2022 од 5. јуна 2025. године и Јавног предузећа „Урбанизам“ Завод за урбанизам Нови Сад број: 935/25 од 23. фебруара 2026. године о локацији за постављање бисте и условима за њено уређење.

На основу члана 7. став 3. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада, Савет за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада је на 15. седници одржаној 24. априла 2026. године, а на основу наведених стручних мишљења, прихватио иницијативу Удружење Срба Херцеговаца и пријатеља у Србији, Нови Сад, а затим и утврдио Предлог одлуке о постављању бисте Момчила Моме Капора у Новом Саду.

Чланом 1. Предлога одлуке прописано је да се Момчилу Моми Капору, сликару и писцу, поставља биста у Новом Саду.

Чланом 2. Предлога одлуке одређена је локација за постављање бисте, односно прописано да ће се биста на постаменту поставити на уређеној зеленој површини на средини замишљене осе између улаза у објекат у Радничкој улици бр. 49 и 51.

Чланом 3. Предлога одлуке је прописано да ће средства за израду и постављање бисте и постамента обезбедити Удружење Срба Херцеговаца и пријатеља у Србији, Нови Сад, као и да ће се средства за уређење локације и њено одржавање обезбедити у буџету Града Новог Сада.

Чланом 4. Предлога одлуке је прописано да ће се о спровођењу Одлуке старати Одбор који образује Скупштина Града Новог Сада у складу са чланом 8. Одлуке о подизању и одржавању споменика на територији Града Новог Сада.

Чланом 5. Предлога одлуке је прописано да ће се Одлука објавити у „Службеном листу Града Новог Сада“.

Савет за културу и информисање Скупштине Града Новог Сада предлаже Скупштини Града Новог Сада да донесе Одлуку у предложеном тексту.

# МОМЧИЛО МОМО КАПОР

(сликар и писац)

Рођен је 8. априла 1937. године у Сарајеву, као једино дете Бојане и Гојка Капора. Отац Гојко Капор радио је као финансијски стручњак у Сарајеву, где је упознао своју будућу супругу. Заробљен на почетку рата као резервни официр краљеве војске, одведен је у Нирберг, где је провео пуне четири године. За време бомбардовања Сарајева, 13. априла 1941. године пала је бомба на стару турску кућу у којој су се склонили Момина мајка Бојана, Капорова бака и мали Момо. Сви су погинули осим Моме, кога је мајка заштитила легавши преко њега. О мајци је Капор знао врло мало, зато што се о њој ретко говорило у породици, вероватно због жеље најближих да дете заштите, не обнављајући му сећање на преживљени ужас и не продубљујући додатну трауму коју је носио у себи. Ратне године Момо проводи у Сарајеву код бакине сестре Јање Барош, а отац га годину дана по завршетку рата доводи у Београд.

По матурирању Капор се 1955. године одлучује за студије сликарства. Дипломирао је сликарство 1961. године на београдској Академији ликовних уметности у класи професора Недељка Гвозденовића.

Још као гимназијалац, а затим и током студија, Капор је био активан у новинарству, пишући ликовне критике за разне часописе, а његов интелектуални и уметнички развој наставио се и након завршетка академије. Капор је почео да пише путописе, фељтоне и приче које су објављиване у многим познатим часописима попут Политике, Ослобођења, НИН-а, Младости и других. Тада настају и његове прве радио-драме које шаље на конкурсе под псеудонимом.

У време завршетка Академије, 1961. године упознаје гимназијалку Ану Пјеротић, касније студенткињу психологије, кћерку угледног лекара Анте Пјеротића. Момо и Ана су се венчали 1964. године и из овог брака родиле су се кћерке Ана Капор (1964) и Јелена Капор (1968).

Велику популарност код публике Момо Капор стиче кроз текстове о тинејџерки Ани, илустроване руком аутора, које излазе у женском часопису Базар. Белешке једне Ане излазе и као књига 1972. године у издању Економика Београд, Београдски издавачко-графички завод.

У том периоду почиње и сарадња са познатом загребачком издавачком кућом Знање, која у оквиру библиотеке „Хит“ објављује прве Капорове романе. Управо је Капора као писца открио Златко Црноковић, уредник библиотеке „Хит“. Тако су у познатом издању изашли бестселери: „И друге приче“ (1973), „Фолиранти“ (1974), „Белешке једне Ане“ (1975), „Провинцијалац“ (1976), „Ада“ (1977), „Зое“ (1978), „Од седам до три“ (1980), „Уна“ (1981). Капор постаје један од заштитних знакова ове едиције.

Године 1988. разводи се од прве супруге, да би убрзо након тога ушао у нови брак са Љиљаном Капор.

Момо Капор је аутор преко четрдесет књига, укључујући романе, збирке прича, драме, путописе и есејистичку прозу, а уз то бавио се и илустрацијом. Његова дела су превођена на француски, руски, немачки, пољски, чешки, бугарски, мађарски, словеначки и шведски језик, уједно учврстивши његов статус важног српског писца и хроничара.

Аутор је и великог броја документарних филмова и телевизијских емисија, а по његовим сценаријима снимљено је неколико дугометражних филмова („Бадеми с ону страну смрти“, „Банкет“, „Валтер брани Сарајево“, „Цоли цокеј“, „Крај викенда“). Романи „Уна“ и „Књига жалби“ доживели су екранизацију. Године 1982. излази књига „Онда“, а затим следе „Сентиментално васпитање“ (1983), „Књига жалби“ (1984), „011“ (1988). Године 1989. излази „Исток-Запад“, а 1991. „Хало Београд“. Године 1992. излази „Зелена чоја Монтенегра“, а 1995. „Леро краљ лептира“. Стваралаштво Мома Капора може да се прати и кроз новије наслове, међу којима се издвајају „A Guide to the Serbian Mentality“ (2006), „Драги наши“ (2007), „Исповести“ (2008), „The Magic of Belgrade“ (2008), „Како постати писац“ (2010).

Паралелно са књижевним радом, Капор је остварио значајну уметничку каријеру као сликар, одржавајући самосталне изложбе у Србији, САД-у, Италији, Швајцарској, Венецуели, Немачкој и Великој Британији, те илуструјући готово све своје књиге.

Током живота потврдио је своје припадање српском књижевном корпусу и био је драгоцен хроничар збивања, често несрећних, која су пратила његов рад.

У Београду је живео у Небојшиној 18, где је 7. септембра 2013. године постављена спомен-плоча.

У априлу 2015. године „Политика“ је покренула иницијативу да једна улица у Београду добије име по њему, што је усвојено у јуну исте године. У Београду је 28. децембра 2016. године отворен Трг Моме Капора.

У Србији је 2020. године објављена поштанска марка њему у част.

Умро је у Београду 3. марта 2010. године. Сахрањен је у Алеји заслужних грађана на Новом гробљу у Београду.

Супруга Љиљана Капор основала је Задужбину „Момчило Момо Капор“ која је установила награду за књижевност и ликовну уметност која се додељује сваке године 8. априла на његов рођендан.

Најзначајније освојене награде Момчила Моме Капора из књижевности су:
„Октобарска награда града Београда“, 1992. године;
Награда Народне библиотеке Србије за најчитанију књигу 1993. године;
Награда „Библиос“ Матична библиотека „Влада Аксентијевић“, Обреновац 1994. године;
„Награда Светозар Ћоровић“ за најбољу књигу прозе, Билећа, 1999. године;
„Награда Лаза Костић“ за роман године 2001. године, Нови Сад;
„Награда Тодор Манојловић“ за роман године 2002. године , Зрењанин;
„Награда Бора Станковић“ за роман године 2004. године, Врање;
Награда за животно дело, Удружење књижевника Србије, 2006. године;
Награда за животно дело, Српска књижевна задруга, 2008. године;
„Награда Дејан Медаковић“, Прометеј, Нови Сад, 2009. године;
„Награда Радоје Домановић“ за укупан допринос српској књижевној сатири, 2009. године;
„Златни бестселер“ и „Хит либрис“ , награде које додељује РТС на крају сваке године.